

decumbent adj. Dit esp. del
tronc que es decanta i s'ajeu
tot just nat.

decurt m. Letret o producte
obtingut per decussió

decuple adj.

decretori -òria adj. de que
decissió d'alguna cosa, crític d'una
decretori o crític d'una malaltia.

decúbit m. Posició del cos quan
hom jeu. decúbit lateral. de-
cúbit dorsal.

dècuple -a adj. Des deu
vegades tant (com una altra quantitat)
un nombre dècuple d'un altre
| m. Cinquanta és el dècuple de
cine.

decuplicar v. tr. fer dècuple,